

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 29 października 2010 r. odrzucającej ofertę przedstawną przez stronę skarżącą w ramach postępowania przetargowego ISM/2010/C05/004/0C w zakresie wielokrotnej umowy ramowej o roboty budowlane oraz prace związane z przebudową i utrzymaniem budynków i infrastruktury w placówce w Ispirze Wspólnego Centrum Badawczego Komisji oraz decyzji o udzieleniu zamówienia innemu oferentowi i ogłoszenia o zamówieniu, a także wnioski o odszkodowanie.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje w części odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna, a w pozostałej części zostaje oddalona jako w sposób oczywisty pozbawiona podstawy prawnej.
- 2) Castiglioni Srl zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w przedmiocie środków tymczasowych.

(¹) Dz.U. C 55 z 19.2.2011.

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2013 r. — Club Hotel Loutraki i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-57/13)

(2013/C 114/57)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Club Hotel Loutraki (Loutraki, Grecja), Vivere Entertainment AE (Ateny, Grecja), Theros International Gaming, Inc. (Patra, Grecja), Elliniko Casino Kerkyras (Ateny), Casino Rodos (Rodos, Grecja) i Porto Carras AE (Alimos, Grecja) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji COMP F3/MC/erg*2012/127386 z dnia 29 listopada 2012 r. odrzucającej skargę wniesioną przez skarżących do Komisji w dniu 4 kwietnia 2012 r., dotyczącą pomocy państwa przyznanej OPAP przez Grecję;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa skarżących do bycia wysłuchanym ustanowionego w art. 108 ust. 2 TFUE w wyniku tego, że Komisja nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 4 ust. 4, art. 6 i 20 rozporządzenia nr 659/1999, co stanowi nadużycie władzy.

— Komisja naruszyła art. 108 ust. 2 TFUE i art. 4 i nast. rozporządzenia w ten sposób, że co do istoty prowadziła formalne postępowania wyjaśniające, nie spełniając jednak jego wymagań formalnych, pozbawiając przez to skarżących i wnoszących skargę do Komisji, jak też inne zainteresowane strony ich prawa do bycia wysłuchanym.

— Posiłkowo skarżący podnoszą, że naruszone zostały ich prawa do zapoznania się ze sprawą podczas wstępnego postępowania wyjaśniającego.

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i prawa skarżących do dobrej administracji zgodnie z odpowiednio art. 296 TFUE i 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

— Pomijając wszystkie istotne dane i liczby gospodarcze, zaskarżona decyzja nie ujawnia jasno i jednoznacznie sposobu rozumowania Komisji, tak aby skarżący mogli zapoznać się z powodami, które doprowadziły do stwierdzenia, że rozpatrywane środki nie stanowią pomocy państwa. Braków tych nie można tłumaczyć odesłaniem do obowiązku zachowania tajemnicy handlowej.

— Skarżący kwestionują też poufny charakter istotnych wielkości gospodarczych.

- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa skarżących do skutecznej ochrony sądowej przewidzianej w art. 6 europejskiej Konwencji ochrony praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) i w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

— Prawo skarżących do skutecznej ochrony sądowej zostało naruszone z tych samych powodów co przedstawione w zarzucie drugim. Skarżący napotykać trudności w bezpośrednim podważaniu istoty zaskarżonej decyzji, gdyż nie mogą w żaden sposób zapoznać się z łączącym u jej podstaw rozumowaniem, które opiera się jedynie na danych gospodarczych, które wszystkie są niejawnne.

4) Zarzut czwarty dotyczący rażącego naruszenia prawa przy stwierdzeniu zgodności VLT Agreement wraz z załącznikiem i stwierdzeniu, że nie powoduje to korzyści gospodarczej dla OPAP.

— Przyznanie korzyści gospodarczych jako formalny wymóg istnienia pomocy państwa należy oceniać w ramach odrębnego rynku, a nie po łącznym rozpatrzeniu z innymi podobnymi środkami przyznanymi temu samemu odbiorcy, lecz na innym rynku, niezależnie od tego, czy te inne środki są porównywalne z pierwszymi. W przeciwnym razie ochrona konkurencji byłaby wysoce niepełna.

— W każdym razie takiej łącznej oceny nie można prowadzić w odniesieniu do środków stosowanych w różnych okresach.

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2013 r. — Club Hotel Loutraki i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-58/13)

(2013/C 114/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Club Hotel Loutraki (Loutraki, Grecja), Vivere Entertainment AE (Ateny, Grecja), Theros International Gaming, Inc. (Patra, Grecja), Elliniko Casino Kerkyras (Ateny), Casino Rodos (Rodos, Grecja), Porto Carras AE (Alimos, Grecja), Kazino Aigaiou AE (Syros, Grecja) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2012) 6777 wersja ostateczna z dnia 3 października 2012 r. w sprawie pomocy państwa SA 33988 (2011/N);

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą cztery zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa skarżących do bycia wysłuchanym ustanowionego w art. 108 ust. 2 TFUE w wyniku tego, że Komisja nie wszczęła formalnego postę-

powania wyjaśniającego zgodnie z art. 4 ust. 4, art. 6 i 20 rozporządzenia nr 659/1999, co stanowi nadużycie władzy.

— Komisja naruszyła art. 108 ust. 2 TFUE i art. 4 i nast. rozporządzenia w ten sposób, że co do istoty prowadziła formalne postępowania wyjaśniające, nie spełniając jednak jego wymagań formalnych, pozbawiając przez to skarżących i wnoszących skargę do Komisji, jak też inne zainteresowane strony ich prawa do bycia wysłuchanym

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia i prawa skarżących do dobrej administracji zgodnie z odpowiednio art. 296 TFUE i 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

— Pomijając wszystkie istotne dane i liczby gospodarcze, zaskarżona decyzja nie ujawnia jasno i jednoznacznie sposobu rozumowania Komisji, tak aby skarżący mogli zapoznać się z powodami, które doprowadziły do stwierdzenia, że rozpatrywane środki nie stanowią pomocy państwa. Braków tych nie można tłumaczyć odesłaniem do obowiązku zachowania tajemnicy handlowej.

— Skarżący kwestionują też poufny charakter istotnych wielkości gospodarczych.

3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa skarżących do skutecznej ochrony sądowej przewidzianego w art. 6 europejskiej Konwencji ochrony praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) i w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

— Prawo skarżących do skutecznej ochrony sądowej zostało naruszone z tych samych powodów co przedstawione w zarzucie drugim. Skarżący napotykają trudności w bezpośrednim podważaniu istoty zaskarżonej decyzji, gdyż nie mogą w żaden sposób zapoznać się z leżącym u jej podstaw rozumowaniem, które opiera się jedynie na danych gospodarczych, które wszystkie są niejawne.

4) Zarzut czwarty dotyczący rażącego naruszenia prawa przy stwierdzeniu zgodności VLT Agreement wraz z załącznikiem i stwierdzeniu, że nie powoduje to korzyści gospodarczej dla OPAP.

— Przyznanie korzyści gospodarczych jako formalny wymóg istnienia pomocy państwa należy oceniać w ramach odrębnego rynku, a nie po łącznym rozpatrzeniu z innymi podobnymi środkami przyznanymi temu samemu odbiorcy, lecz na innym rynku, niezależnie od tego, czy te inne środki są porównywalne z pierwszymi. W przeciwnym razie ochrona konkurencji byłaby wysoce niepełna.